

Titel: BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Louis Leonor Hammerich (1952-12-14)

Citation: "BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Louis Leonor Hammerich (1952-12-14)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_024-shoot-workidacc-1992_0005_024_LLHammerich_0160/facsimile.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Kære professor Hjelmslev, Tak for Deres brev af 12. ds., som jeg - det inderstammer jeg - blev såre glad for.

Lad mig begynde med de oplysninger, jeg nu (Jakob Nielsen er bortrejst, Lomholt ays) kan få fremkaffe i Videnskaberne Selskab om repræsentationen ved lingvistikkongresserne i 1948 og 1952. Idet jeg forudskikker, at udvalgets drøftelser af disse sager er prægede af 3 hensyn, til 1) rette repræsentation for Selskabet, 2) de få midler, 3) ønsker om fyldig dansk repræsentation. Efter en notits til protokollen for mødet 19/III 48 er det blevet overvejet, om man kunde nøjes med 1 delegeret til både lingvist- og orientalistkongressen. Tanken er åbenbart blevet opgivet, thi ved mødet 2/IV sendes begge sager uden bemærkning til repræsentationsudvalget, efter hvis indstilling det da 16/IV vedtoges at 1) sende Dem som delegeret til lingvistikongressen, K. Granbech til orientalistkongressen. Indbydelsen var vist kommet i begyndelsen af marts. I år kom indbydelsen, som De ved, 7/III. Hvorfor sagen ikke behandlede på mødet 21/III, ved jeg ikke, og kender ikke de videre overvejelser, fordi jeg var bortrejst i slutningen af marts og begyndelsen af april, men jeg formoder, at Jakob Nielsen - som i flere lignende tilfælde - først har søgt oplysning om, hvad fakultetet og regeringen gjorde. Efter Deres berettigede rykkerbrev af 26/IV og modtagne oplysninger i ovennævnte henseende indstillede De til delgeret og valgtes 2/V. Disse sager tilrettelægges jo principalt af sekretæren, men det er yderst almindeligt, at de medlemmer, hvem en sådan sag vedrører, taler med den faaste eller fungerende sekretær, når omhelst det passer vedkommende medlem, og det er der altid kun taknemlighed for, så det må De da aldrig afholde Dem fra.

Hvad De skriver i næstsidste alinea om "håbet" er vist fremkaldt af, at jeg må have udtrykt mig utydeligt. Jeg tvivler ikke om, at De ønsker at fremme videnskabens og universitetets tarv, men jeg har tvivlet om, at De troede det samme om mig, og har derfor villet udtrykke håbet om, at De vilde have den til min tilsvarende tro.

2. alinea på 1. side er det, jeg er mest glad ved. Jeg har aldrig anset Dem for naiv eller latterlig, men jeg inderstammer, at jeg har haft den fornemmelse - ikke blot m.h.t. mig, men også til andre - at De, just fordi De har den dybe kærlighed til vore fælles interesser, som fx. vedrørende universitetet fremgik af Deres smukke ord om universitetet ved lærerforsamlingsaftenen, til at tolke modstand mod Deres synspunkter som fjendtlighed. Det er mig en stor

glæde at erfare, at denne fornemmelse har været urigtig.

Og så endelig det vanskelige: mine fremgangsmåder. Jeg vil først sige, at jeg aldrig har ment og vist heller ikke udtrykt, at skylden for den opståede ~~XX~~ situation skulde være Deres; jeg erkender fuldt ud min skyld, og end ikke oneskyld. Jeg indrømmer også, at adskilligt i min ~~XX~~ glossematiker-artikel med rette kan cadies. Jeg skrev den, fordi jeg dengang anså det for vigtigt at få pointeret overfor udlandet, at ikke alle danske ~~XX~~ lingvister var glossematikere (hvilket var en udbredt tro), og fordi jeg mente, at nogle gode danske filologer af ensidig beskæftigelse med glossematiken var blevet frst til filologisk (og lingvistisk) uholdbare og skadelige synspunkter; i denne sidste henseende vil jeg stadig mene, min artikel var gavnlig. Når jeg nu skriver, at "overfor udlandet vilde kontakt være en fordel", så tænker jeg ingenlunde på noget i retning af at gøre et fordelagtigt indtryk på udlandet (den slags er mig mere ligegyldigt end det måske burde være), men kun på, at vi ved ikke at strides personligt ~~XX~~ antageligt vilde kunde gavne både Deres og mine videnskabelige synspunkter, ikke blot herhjemme, men også i udlandet. Denne tanke fæstnede hos mig ved erfaringerne fra London-kongressen. Jeg kan simplere og rigtigere udtrykke det således: vi vilde gavne dansk lingvistik ved at være på talesfod.

Jeg kan ikke tro, at jeg - med alle mine fejl, af hvilke jeg kender nogle selv - er så usædvanlig og upålidelig, som De tror. Vilde De ikke gøre den prøve straks og ligesud at sige til mig, når De synes jeg handler galt? ~~XX~~ Dem!

Med venlige hilsener